

VÔ CÙNG THU ĐÓ

[nhậu với đích thân bình dân quán]

đây quán bình dân bình dân quán
đòi đến và đi rất cù lần
một đĩa tiết canh - thời gặp bạn
thêm gỏi cá hồng - uống - thu sang
bia cứ cụng đi ngày đang héo
vô vài ba bạn sẽ tươi ngay
ai biết hôm nay là thứ mấy
thứ bảy - nhào vô - tàng tàng say

say xong lại bước ra ngoài quán
thối ngát càn khôn khói thuốc bay
đi đâu cũng thấy ngăn và cấm
thuốc lá - bỗng dựng tàn lụi ngày
thành ra trở lại cà phê đá
chiều Factory thấy gì xa
quê nhà ơi lạ trong tâm nhớ
em cũng lạ anh biết đâu là

đây quán bình dân bình dân quá
đòi như kiếm hiệp cứ phun ra
thằng Trương Vô Kỵ khi hết đất
thì kẻ chân mày Triệu Minh xa
một hôm tình bỏ quên con phố
vết thẹo mười năm nhói xót xa
tưởng đâu ngày cũ em đem cất
lại móc toong teng ở trong ta

chiều nay trở lại sao mây trắng
đâu đó theo về ới... Irvine
trong góc hồn anh thêm một chút
vô cùng thu đó đặng băng khuâng

NGUYỄN NAM AN